

gaaer en Ordre, der indeholder en ganske anden eller en modsat Forstaaelse af det, der udtales her. Det kan nu vistnok ikke være min Mening at ville stemme mod Loven paa Grund af det, der saaledes er passeret, men jeg troer, at det har sit Gode at bringe saadanne Uoverensstemmelser paa Tale, førend Loven endelig vedtages, for at faae de nødvendige Bemærkninger frem, og forat der kan gives Leilighed til at erfare, hvorvidt den ærede Indenrigsministers Anskuelse, som han udtalte heri Thinget, skulde være den rette, eller om han nu anseer den Anskuelse, han meddeler Amtmanden over Præstø Amt, forat være rettere end den, der udtales af ham heri Thinget.

Indenrigsministeren: Det havde været ønskeligere, og vel ogsaa naturligere, om den ærede Rigsdagsmand, inden han tog Ordet, havde meddeelt mig, at han vilde bringe dette Spørgsmaal paa Bane, fordi jeg da lettere havde været istand til at besvare det aldeles udtømmende; men skøndt han ikke har gjort det, skal jeg dog i den Henseende, det formener jeg, give en aldeles tilfredsstillende Dplysning. Det første Punkt, hvorom Sagen meget væsentlig dreier sig, er det, at den ærede Rigsdagsmand ikke tilstrækkeligt klart har gjen-givet mit Svar i Mødet den 17de December forrige Aar. Thinget vil maaskee erindre, at jeg dengang ikke kunde være tilstede ved Forhandlingernes Begyndelse, fordi jeg var beskæftiget i det andet Thing. Jeg kom midt under Forhandlingerne og da blev der stillet et Spørgsmaal til mig, som jeg besvarede; jeg huffer meget nøie, hvorledes jeg dengang svarede, og det er mig kjært, at Tidenden i dette Tilfælde — det er just ikke altid Tilfældet — meget nøagtigt og correct har gjen-givet, hvad jeg sagde. Jeg sagde nemlig, „at hvis Noget førend dette Lovforslag maatte blive sanctioneret som Lov, har en lovlig Ret, saa kan denne lovlige Ret ikke betages ham ved den senere Lov; jeg troer, at det følger af almindelige Retssprinciper.“ Dengang jeg udtalte dette, da vidste jeg, hvorledes man tidligere, før min Tid, i Ministeriet havde opfattet og fortolket Spørgsmaalet. Jeg anfaae det for tvivlsomt, men vilde i den Henseende

ikke gjøre nogen bestemt Forandring. Senere blev ved denne Sags 2den Behandling, i Genhold til Udvalgets Erklæring, Spørgsmaalet igjen bragt frem, og maaskee Ordforeren vil erindre, at jeg ikke udtrykkeligt udtalte mig om den i Udvalgets Betænkning udtalte Forudsætning og dette skete af den Grund, at jeg netop havde bestemt mig til at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overveelse. Jeg, for min Person, kunde ikke have Noget imod at slutte mig til den Fortolkning, som Udvalget havde udtalt, men da Sagen ikke var refereret for mig og der ikke var truffen nogen Bestemmelse, saa vilde jeg ikke udtale noget Udtrykkeligt derom. Jeg troer nu, at Thinget har faaet en Forklaring, som jeg ellers meget gjerne skulde have givet den ærede Rigsdagsmand, dersom han havde henvendt sig til mig, hvilket jeg troer i en Sag af denne Beskaffenhed havde været ganske naturligt.

Ordforeren (Tscherning): Man vil have seet af Betænkningen, at Udvalget ikke har stillet noget Endringsforslag, fordi det er gaaet ud fra den bestemte Forudsætning, at ikke alene de Høkere, der havde løst Patent, inden denne Lov kom ud, maatte være fri for al Tiltale, i Genhold til den nærmere Bestemmelse, som her er indført, men at selv de, der havde begjært Patent, støttet paa, at deres Udsalgssteder laae over en Mill borte ad Betlængden, maatte være berettigede dertil. Naar vi i den Henseende kunde have Tvivlsmaal, saa vilde jeg foreslaae, at Lovforslaget ikke blev vedtaget, men at det derimod vender tilbage til Udvalget til en nærmere Overveelse, for at vi da kunne faae Anledning til at stille det Endringsforslag, som vi havde troet, var overskødig. Vi have nok lagt Mærke til, at Ministerens Udtalelse var saadan, som den var; men jeg, for min Part, tilstaaer, at jeg havde holdt mig overbeviist om, at dersom det havde været Ministerens Mening at bringe denne Sag til Afgjørelse for Domstolene, saaledes, som den nu foreligger, saa maatte Ministeren, som sagt, accurat det Modsatte af det, han har sagt; saa maatte Ministeren have sagt: Dersom man her i Thinget ikke vil have, at den Anskuelse, som findes her i Loven, skal